

købes, transporteres, holdes i fangenskab eller opbevares. Det samme gælder for dele eller produkter af de pågældende pattedyr og fugle.

Stk. 2. Erhvervsmæssige forhandlere af vildt skal i 2 år kunne godtgøre:

- a. hvad der modtages af vildt,
- b. dato for modtagelsen samt
- c. fra hvem det er modtaget.

Stk. 3. Stk. 2 gælder ikke for de i § 32 nævnte erhvervsdrivende.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at vildt, der findes dødt, herunder skudt, i naturen i fredningstiden må forsendes eller afleveres til offentlige zoologiske museer, offentlige institutioner og lignende samt til de i § 32 nævnte erhvervsdrivende, eller at visse arter skal afleveres til offentlige zoologiske museer.

Stk. 5. Tilskadekomne, vildtlevende pattedyr og fugle, som tages i pleje, skal straks frigives, når de er helbredt.«

23. § 32 affattes således:

»§ 32. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at den, der erhvervsmæssigt foretager eller lader foretage udstopning, præparering eller tørring af her i landet fritlevende arter af pattedyr og fugle eller dele heraf, skal have særlig autorisation.«

24. § 33, *litra b*, affattes således:

»b. når det findes påkrævet af hensyn til driften af vildtreservaterne eller af de videnskabelige reservater og andre lignende områder, der er fredet i henhold til naturfredningsloven.«

25. I § 34 ophæves *stk. 2, 2. og 3. punktum* samt *stk. 3.*

I *stk. 2, 1. punktum* ændres »Vildtnævnet« til »Vildtforvaltningsrådets reservatudvalg«.

26. I § 35 ophæves *sidste punktum*.

27. I § 36, *stk. 2, sidste pkt.* ændres »Vildtnævnet« til »Vildtforvaltningsrådets reservatudvalg«.

28. § 37 ophæves.

29. § 38 affattes således:

»§ 38. Landbrugsministeren fastsætter efter indstilling fra Vildtforvaltningsrådet nærmere bestemmelser om, at ejeren, brugeren eller jagtlejeren uanset eventuel fredning kan foretage eller lade foretage regulering af bestande af vildt for at:

- a. hindre skade
 1. på afgrøder og husdyr,
 2. i dambrug og
 3. på skove, fiskeri- og vandområder,
- b. beskytte flora og fauna.

Ministeren kan herved fravige bestemmelserne i kap. V.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang vildt, der er nedlagt, fanget eller aflivet efter bestemmelser fastsat i medfør af *stk. 1*, må handles eller forsendes.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om bekæmpelse af fugle, som frembyder fare for luftfarten.«

30. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Hvor en vildtart forvolder skade af et sådant omfang, at en regulering af bestanden i henhold til de i medfør af § 38 fastsatte bestemmelser ikke kan antages at være tilstrækkelig effektiv, kan landbrugsministeren uanset eventuel fredning tillade, at en bekæmpelse af den pågældende vildtart gennemføres ved kommunens eller amtskommunens foranstaltning.

Stk. 2. Bekæmpelsen foretages af ejeren eller brugeren af den ejendom, hvorpå den skadevoldende vildtbestand findes, efter nærmere aftale med kommunen eller amtskommunen. Såfremt der ikke kan opnås enighed om en sådan aftale eller udføres bekæmpelsen ikke tilfredsstillende, kan kommunen eller amtskommunen gennemføre bekæmpelsen, uden at ejeren eller brugeren kan modsætte sig dette.

Stk. 3. Udgifterne ved en af en kommune iværksat bekæmpelse afholdes af kommunen alene. Udgifterne ved en af en amtskommune iværksat bekæmpelse afholdes forskudsvis af amtskommunen. Halvdelen af de af amtskommunen afholdte udgifter refunderes af den eller de kommuner, hvori skaden er sket.

Stk. 4. Erstatning for skade, som en af en kommune eller amtskommune gennemført bekæmpelse medfører på træer, hegn, afgrøde eller lignende, ansættes af de i mark- og